

afhandlingen gjorda anmärkningarne, hvarvid Förf<attaren> äfven hade tillfälle ådagalägga sin pedagogiska beläsenhet och erfarenhet. Dessa anmärkingar äro i det föregående till deras väsentligaste del upprepade, emedan Förf<attaren>s öfver desamma afgifna förklaringar icke voro tillfredsställande, och de, såvidt jag förmår bedöma, hvad af ett vetenskapligt arbete fordras, icke heller på ett tillfredsställande sätt kunna afvisas.

På grund af det sålunda anförda, kan jag för min del icke för ändamålet gilla Herr Lektor Ranckens ifrågavarande specimen.

Joh. Vilh. Snellman

10

91 C. K. E. STJERNVALL-WALLEEN – J. V. SNELLMAN 16.XI 1861

HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Kansli-Råd,

Med stor tillfredsställelse har jag emottagit Herr Kansli Rådets ärade skrifvelse af d<en> 7 Nov<ember> jemte åtföljande *Litteraturblads artikel*, hvilka fullkomligen rättfärdiga hvad jag på förhand yttrade: att nemligen andemeningen icke kunde vara att utöfva en påtryckning med ändamål att aftvinga en önskad concession. Detta mitt yttrande grundade jag på den fasthet jag var öfvertygad om att finna uti Herr Kansli Rådets grundsatser, att icke vika för tvång.

Det hade väl icke varit svårt att genom samma artikels framvisande erhålla Hans Majestäts bifall till dess publicerande; men sådant möter numera icke heller någon svårighet att i vanlig väg åstadkommas sedan vi lyckligen genomgått framfödnings värkarne af en ny General Guvernör, hvars humana åsigter på förhand äro oss kända.

Sedan någon längre tid har frågan förevarit om att omställa vår Censur. Numera är det största hindret undanröjdt och jag tror mig kunna säga att Herr Kansli Rådet i denna fråga torde komma i tillfälle att snart i officiell väg personligen yttra sina åsigter.

Med fullkomligaste högaktning har jag äran vara

Högädle Herr Kansli Rådets
ödmjukaste tjänare
Em. Stjernwall W:n

S:t Petersburg d. 4/16 November 1861

92 C. K. E. STJERNVALL-WALLEEN – J. V. SNELLMAN 6.XII 1861

HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Kansli-Råd!

Herr Kansli-Rådets ärade skrifvelse af d<en> 2:a Nov<ember> emottog jag först, sedan Hans Kejs<erliga> Majestäts beslut angående ordnandet

20

30

40

50

Alexander den andre,
Kejsare och Grefherrskeare
öfver hela Ryssland, Tsar
af Polen, samt Stor Furste
till Finland & C. & C.

Till Professor vid Wårt Alexander Universitet, Konfir-
mat Johan Wilhelm Sallomon. Jemte det Wå under denna
dag utfärdade nånå Kongress, sammantående dels upphä-
vande, dels ändring af vissa Konfirman utskottens stad-
ganden angående konferens i Skrifvanden i Finland,
Käpe Wå, i anseende till de förändringar och den utskot-
tets Finlands samhällsbruk undergått sedan nästgående kon-
ferensförordningen af den 14. / 2. / Oktober 1829, utfärdades,
jennit gott i näder anbefalla, att oss Kommission skall
i denna Skrifvanden stad nedfattas för att öfverfö förtliga,
reviderade konferens utskottens författningar och i utskot-
tets förtliga de förändringar och utgårdar, jennit i be-
rädda konferens numera kunna vara af omständig-
terna påkallade; hvarvid denna Kommission jennit väl
äger taga i öfvervägande, hvarvid sika den konferens
af utländska tidningar, jennit hittills varit förtliga
Öfverakt upprägar, kunde framdeles tillhöra Konferens
Kommission, jennit bemäda Kommissions förtliga i
följd därpå undergå lämplig förändring. Och vilje
Wå Kongress i näder kalla eder att vara ledamot

i försämrade kommission, som för öfrigt kammer
 att utgå af senatorerna Carl Fabian Thores Langenskiöld,
 Johan Erik Bergbom och Kasad Viktor Wilhelm Furu-
 hjelm, Domprosten Torsten Thore Renvall, Professor
 Carl Gustaf Ehrström och lektorn Carl von Schoultz,
 med hvar sin egen försämrade om tiden för
 kommissionens sammantredandes Helsingfors, den
 9. December 1862

Enligt Hans Kåjerliga Majestätts Guds Guds
 och i Dets Höga Kammer,

Dess tillförordnade Senat för Finland:

J. M. Nordström

Varredaktören

Kamrat

Behrvarnsgrefv.

M. Fedeslev

Kasestordenheim

1771111

Tymnack

Peter M. H.

Lehndetoffor

afhj. gram. um. s. s. h. Antell.

H. K. K.

S. Ekman.

J. V. Snellman

J. V. Snellman kallades av senaten till ledamot i kommissionen för reformering av censuren. Övriga medlemmar i kommissionen var senatorerna C. F. T. Langenskiöld, J. E. Bergbom och H. V. W. Furuhjelm, domprosten T. T. Renvall, professorn K. G. Ehrström och lektorn C. A. von Schoultz.

af Censur-väsendet i Finland och en Comités i detta afseende nedsättande hade blifvit vår nya General-Gouvernör meddeladt.

Det var således för sent för att i Comiténs sammansättning åstadkomma någon förändring. Dock *synes mig* för Comiténs ledamöter stå öppet att uttala deras olika åsikter i frågan om hvad som för Finlands *nuvarande skick* vore af större nytta: en liberalare Censur-förordning jemte förvaltning eller en Presslag? I detta afseende har jag en öfvertygelse, hvilken synes mig stå i strid med Herr Kansli-Rådets; men, vill jag gerna ställa mig ett bättre bedömande och en högre insigt till upplysning och efter rättelse, såframt mig bevises, att verkställigheten af de åsikter som hylla en Presslag icke leder till olycka för vårt land i *dess närvarande beroende ställning*.

Med fullkomligaste högaktning har jag äran vara

Högädle Herr Kansli Rådets
ödmjukaste tjänare
Em. Stjernwall W:n

S:t Pet.bg den 6 Dec/24 Nov 1861

20

93 UTLÅTANDE I UNIVERSITETETS KONSISTORIUM 7.XII 1861

HUA, Centralförvaltningens arkiv

Enligt Statuterna gäller om förslags upprättande till Bibliotekarietjensten lag samma som om förslag till Professorstjenster, att nemligen afseende får fästas »endast å en hvars ådagalagda insigter i de vetenskaper, som till det ifrågavarande embetet höra».

Men likasom i medicinen den vetenskapliga insigten ådagalägges icke blott genom utgifna skrifter, utan äfven genom praktisk utöfning af vetenskapens läror, så bör äfven den för en Bibliotekarie nödiga vetenskapliga insigten vara af den art, som för embetets praktiska utöfning är erforderlig; såsom tvärtom utöfningen måste vittna om arten af den vetenskapliga insigten.

Bland de tre för kompetenta förklarade sökande står otvifvelaktigt Amanuensen D:r Elmgrén främst i ådagalagd vetenskaplig och litterär verksamhet. Äfven hans för tjensten utgifna specimen har ett i någon mon fördelaktigare vitsord, än hans medsökandes. Såväl genom detta som genom sina öfriga utgifna arbeten har D:r Elmgrén på ett förtjenstfullt sätt upplyst fäderneslandets historie och litteraturhistorie. Men, för Bibliotekarietjensten är den mest omfattande insigt i allmän litteraturhistorie erforderlig, icke blott för böckernas ändamålsenliga ordnande, utan äfven och hufvudsakligen för bokrequisitionerna, på det att med de för biblioteket anslagna medel endast litteratur, som har ett blifvande värde, anskaffas. Och D:r Elmgrens utgifna skrifter ådagalägga icke, att han rigtat sina studier till kannedom om någon annan litteraturhistorie än Finlands, hvilken af kända orsaker har ett nog fattigt omfång. Jag får tillägga, att i min tanke äfven en förtrog-nare bekantskap med de moderna kulturspråken hos en bibliotekarie är önskvärd icke blott för kunskapen om dessa folks vetenskap och litteratur, utan äfven för språkens användande i korrespondens och i tal med biblioteket besökande fremlingar. Men det är mig icke känt och styrkes icke af D:r Elmgrens skrifter eller af något inlemnadt betyg,

50